

सपिण्डी

सपिण्डी

सपिण्डी

अङ्गतसपिण्डीकरणेनापि शुद्धं कुर्यादिति शास्त्रनिश्चयः। अतो वचनबलाददोषः इति तात्पर्यम्। अत्र तु प्रेतोभूतपितामहेन पितुः सपिण्डने पितामहस्यैकोद्दिष्टमेव।
 “असपिण्डीकृतं प्रेतमेकोद्दिष्टेन तर्पयेत्॥”
 इति प्रागुक्तजावालवचनात्। एवमन्यत्रापि बोध्यम्। हहप्रपितामहस्य प्रेतत्वे तेन सह न कार्यमिति तात्पर्यम्॥॥ अत्र मातुः सपिण्डने श्वशुरार्यश्वशुरयोः पिण्डी कुशैराच्छाद्यौ। तथा च गार्ग्यः।
 “पतिनैकेन कर्त्तव्यं सपिण्डीकरणं स्त्रियाः। सा गता हि स्मृतकल् कुशैरन्तरयन् पितृन्॥ श्वशुरस्याग्रतो यस्माच्छिरःप्रच्छादनक्रिया। पुत्रैर्दभेण सा कार्या मातुरभ्युदयार्थिभिः॥”
 अन्तरयन्तीत्यर्थे अन्तरयन्निति लिङ्गव्यत्ययेन पुंस्यमिति हलायुधः। परवचनं गोभिलश्चाह-
 सूत्रभाष्यकृतापि लिखितम्। अतएव प्रव्रजिते पतिते वा पितरि स्मृतेन पितामहादिभिर्मातुः सपिण्डीकरणं किन्तु पितामहादिभिरेव।
 “स्त्रेन भर्ता सहैवास्याः सपिण्डीकरणं स्त्रियाः एकत्वं सा गता यस्माच्चरुमन्त्राहुतिव्रतैः। तस्मिन् सति सुताः कुर्युः पितामहा सहैव तु॥”
 इत्यत्र तस्मिन् सतीति आह्वानहर्भर्तुरुपलक्षणम्। अतएव।
 “तस्यास्यैव तु जीवन्त्यां तस्याः श्वश्वेति निश्चयः॥”
 इति लघुहारितेन श्वश्रुजीवने तस्याः श्वश्वेत्युक्तं न तु श्वशुरेणेति कचिदप्युक्तम्॥॥ एवं पितामहादिभिर्मातुः सपिण्डीकरणेऽपि साम-
 गेन ये चात्र त्वामनु यांस्य त्वमनु तस्मै ते स्वधा इति मन्त्रो न पाठ्यः मन्त्रलिङ्गविरोधात्। अत-
 एव आभ्युदयिके मातृपक्षे औदत्तादिभिर्मन्त्रा-
 न्तरं लिखितं न तु ये चात्र त्वामिति। वस्तु-
 तस्तु आभ्युदयिके हन्द्गोनां मातृपक्षे एव नास्तीति वक्षते। एवञ्च।
 “अर्च्यार्थं पितृपात्रेषु प्रेतपात्रं प्रसेचयेत्। ये समाना इति हाभ्यां शेषं पूर्ववदाचरेत्॥”
 एतत् सपिण्डीकरणमेकोद्दिष्टं स्त्रिया अपि। इति याज्ञवल्क्येन पाठ्यार्थेकोद्दिष्टविक्रतीभूत-
 पुंसपिण्डनातिदेशात् तद्विक्रतीभूतस्त्रीसपिण्डने ऽपि ये समाना इति मन्त्रद्वयस्य पाठ्यार्थोक्तस्य ये चात्र त्वामिति मन्त्रस्य च लिङ्गार्थसम-
 वेतत्वे ऽपि प्रकृत्यर्थस्य समवेतार्थत्वात् पाठः।
 “ततश्च मातामहानामर्घ्यं वाहं कुर्याद्विच-
 क्षणः। मन्त्रोहेन यवान्यायं शेषाणां मन्त्रवर्जितम्॥”
 इत्यनेन यच्छेषाणां मन्त्रवर्जनमित्युक्तं तत् शुश्रूषां पितरः शुश्रूषां पितामहाः इत्यादि प्रकृत्युद्देश्यमन्त्रवर्जनपरमिति प्रागुक्तम्। मार्कण्डेयपुराणम्।
 “सर्वाभावे स्त्रियः कुर्युः सभर्तृणाममन्त्रकम् तदभावे च नृपतिः कारयेत् सकुटुम्बवत्॥

स्त्रीणामर्घ्यं वमेवेतदेकोद्दिष्टमुदाहृतम्।
 “मृताहनि यथान्यायं नृणां यद्विद्मोदितम्॥”
 स्त्रियोऽत्र असवर्णोदा अपरिणीता वेति आहविवेकः। सर्वार्थोदायाः पुत्रपौत्रपौत्रा-
 भाव एव विधानात्। तथा शङ्खः।
 “पितुः पुत्रेण कर्त्तव्या पिण्डदानोदकक्रिया। तदभावे तु पत्नी स्यात्तदभावे सहोदरः॥”
 स्त्रीणामिति तु सम्प्रदानपरम्। स्त्रीकर्तृक-
 त्वस्य पूर्वार्ह एवोक्तत्वात्। एकमेवामन्त्रकमि-
 त्यर्थः। इति आहविवेकः॥ अत्र स्त्रिय इत्य-
 स्यासवर्णोदा अपरिणीतापरत्वव्याख्यानात् स्त्रीणां मन्त्रनिवेधोऽपि तत्सम्प्रदानकस्याह-
 पवावगम्यते। न तु स्त्रीसम्प्रदानकमात्रे। कल्पतरौ तु स्त्रीणामर्घ्यं वमिति यादृशेन सम्ब-
 न्धेन पितृव्यत्वादिना पुरुषाणामेकादशहोदि-
 आहं तादृशेन सम्बन्धेनैव स्त्रीणामेतत् कर्त्तव्य-
 मिति। एतद्व्याख्याने स्त्रीसम्प्रदानकस्याह-
 सुतरां मन्त्राः पाठ्याः। याज्ञवल्क्येनापि समन्त्रकमेकोद्दिष्टं सपिण्डीकरणञ्चोक्ता एतत् सपिण्डीकरणमेकोद्दिष्टं स्त्रिया अपीत्यनन-
 स्त्रिया अपि तथैवोक्तम्।
 “मातुः सपिण्डीकरणं पितामहा सहोदितम्। यथोक्तं नैव कल्पेन पुत्रिकाया न चेत् सुतः॥”
 इति हन्द्गोपरिशिष्टेनापि यथोक्तं नैव कल्पेन इत्यनेन मन्त्रादिकसर्वमतिर्दिष्टं व्यवहारोऽपि तथेति। अमन्त्रकं स्त्रीकर्तृकमन्त्रपाठरहितम् अमन्त्रा हि स्त्रियो मताः। इति बौधायनेन सामान्यतोऽभिधानात्। न तु ब्राह्मणकर्तृक-
 मन्त्रपाठरहितम्। तथा च वराहपुराणम्।
 “अयमेव विधिः प्रोक्तः शुद्राणां मन्त्रवर्जितः। अमन्त्रस्य तु शुद्रस्य विप्रो मन्त्रेण गृह्यते॥”
 अत्रामन्त्रस्येति विशेषणस्य यावदमन्त्रस्याप्तार्थं त्वेन परिभाषारूपत्वात् प्रेतआहमात्रविषयः न वा शुद्रकर्तृकस्याहमात्रविषयः। किन्तु स्त्री-
 कर्तृकस्याहमप्यस्य विषयः। व्यक्तं ब्राह्मी।
 “स्त्रीभिश्चावरणैश्च आहं विप्रातुशासनात्। मन्त्रवद्विधिपूर्वन्तु वज्रिपाकविवर्जितम्॥”
 विप्रातुशासनात् विप्रपाठनात्। मन्त्रवन्मन्त्र-
 युक्तम्। वज्रिपाकविवर्जितमित्यसवर्णस्त्रीकर्तृक-
 आहपरम्। पतिकर्तृकस्याहं ऽपि पत्न्याः पाका-
 धिकारदर्शनात्। तथा च हन्द्गोपरिशिष्टम्।
 शाकश्च फाल्गुनाष्टम्यां स्वयं पत्नयवा पचेत्। पत्नीत्वञ्च सर्वार्थोदायाः। ज्येष्ठा पत्नीति वच-
 नात्। ज्येष्ठमाह मनुः।
 “यदि स्वाद्य पराद्यैव विन्देरन् योषितो हिजाः तासां वर्षक्रमेणैव ज्येष्ठं पूजा च वेश्म च॥”
 कुबेरोपाध्यायधृतम्।
 “असंस्कृतप्रमौतानां पिता न आहमाचरेत्। यदि स्त्री हेन कुर्यात् सपिण्डीकरणं विना॥”
 असंस्कृतप्रमौतानाम् अनुपनीतमृतानाम्। लङ्घ्यारोतः।
 “पुत्रेणैव तु कर्त्तव्यं सपिण्डीकरणं स्त्रियाः।

पुरुषस्य पुनस्त्वन्ये भ्रातृपुत्रादयोऽपि ये॥”
 आदिशब्दग्राह्यानाह स एव।

“भ्राता वा भ्रातृपुत्रो वा सपिण्डः शिष्य एव वा।

सहपिण्डक्रियां कृत्वा कुर्यादभ्युदयं ततः॥”
 भ्राता वा इति वा शब्दात् भ्रातृपेक्षया प्रधान-
 त्वेन पूर्वाधिकारिणां दीक्षितान्तानां समुच्चयः
 अतएव सपिण्डत्वेनैव भ्रातृतत्पुत्रयोरधिकार-
 सिद्धौ पृथगुपादानं प्राधान्यज्ञापनार्थम्॥ *॥

“महागुरौ प्रेतोभूते हृदिकर्म्म न युज्यते॥”

इति शूलपाणिनिखितवचनेन।

“प्रमौतौ पितरौ यस्य देहस्तस्याश्चिर्भवेत्। नापि देवं न वा पैत्रं यावत् पूर्णं न वस्त्ररः॥”
 इति देवोपुराणवचनेन च प्रेतोभूतमातापितृ-
 कस्य पितुः प्रेतोभूतमातापितृकस्य संस्कार्यस्य प्रेतोभूतमातापितृकायाः अनृदायाः कन्यायाश्च वेदिककर्म्मकर्त्तृत्वकर्म्मत्वानर्हत्वेन तत्पत्नीहा-
 राय यदहर्वा हृदिरोपयेत् इत्यनेन पूर्वदिने सपिण्डनं कृत्वा पित्रादिः परदिने अभ्युदयं नामकरणादिकं कुर्यात्। ऊदायास्तु पतिरेको गुरुः स्त्रीणाम्। इति वचनोक्तं कपदेन पत्युरेव महागुरुत्वाभिधानात् तत्रोतत्वमात्रे तस्याः कर्म्मनधिकारः। एवञ्च पितृमातृभ्रातृगुरुत्व-
 व्याहृतेस्तयोर्मरणे ऊदाया न कर्म्मनधिकारः अत्राभ्युदयसपिण्डनयोरानन्त्यमात्रं ज्ञाप्रत्य-
 यार्थः न त्वेककर्त्तृत्वमपि। अन्यथा सपिण्ड-
 ताधिकारिण्याः पत्न्याः सत्त्वे अभ्युदयाधि-
 कारिणो भ्रातुः सपिण्डनाधिकारापत्तेः। यथा, =

“नानिहा तु पितृन् आहः कर्म्म वेदिक-
 मारमैत्॥”

इति शातातपवचने पितृकर्त्तृकहृदिआहा-
 नन्तरमेव पुत्रेण विवाहः क्रियते। न तु पुत्रेण आहान्तरं क्रियते॥॥ अत्र पुरुषस्य पुनस्त्वन्ये इत्यनेन पुत्रवत् शिष्यान्तस्य सपिण्डने सामान्य-
 तोऽधिकारप्रतिपादनात् अभ्युदयं विनापि पुरुषस्य सपिण्डनं प्रतीयते।

“सह पिण्डक्रियां कृत्वा कुर्यादमुदयं ततः॥”
 इति तु सपिण्डीकरणात् पूर्वमभ्युदयाभावार्थं न त्वभ्युदयसत्त्वं एव सपिण्डीकरणार्थमिति॥॥ यत्तु।

“यानि पञ्चदश्यानि अपुत्रस्येतराण्यपि। एकस्यैव तु दातव्यमपुत्रायाश्च योषितः॥”
 इति हन्द्गोपरिशिष्टोऽयं सपिण्डीकरणेतरपञ्च-
 दश्याहविधायकं तच्छिष्यपथ्यन्ताभावे पुरुषस्य बोध्यम्। इतराणि एकोद्दिष्टविधानेनैव यानि प्राप्तानि प्रत्याह्मिकस्याहानि तान्येव दातव्यं दातव्यानि इत्यर्थः। अपुत्रायाश्चि चकारो-
 ऽनुक्तसमुच्चायकः पतिरहितताया इति समु-
 च्चिनोति।

“अपुत्रायां मृतायान्तु पतिः कुर्यात् सपिण्ड-
 ताम्।